

РЕШЕНИЕ

№ 4173

гр. София, г. 16.06.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Драганова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Кристина М Алексиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2121** по описа за **2016** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 23.11.2015 г. по НАХД № 14211/2015 г. на СРС, НО, 131-ви състав е потвърдено Наказателно постановление № РД - 10 – 87 от 14.07.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, ЕИК 130081393, е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 89, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на основание чл. 126, ал. 1, във вр. чл. 127, ал. 2 ЗРТ.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД с оплаквания за неправилност поради нарушение на закона. Касаторът счита, че при издаване на НП са нарушени разпоредбите на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК и чл. 34 ЗАНН. Излагат се доводи, че неправилно съдът е тълкувал както българското, така и европейското право отнасящо се до разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ. Не е съобразил Становище на Европейската комисия по тълкуване на Директива 97/36/ЕС. Релевира се довод и за приложението на чл. 28 ЗАНН. От настоящата инстанция се иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново такова, с което да се отмени НП.

Ответникът - СЕМ, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт, моли да се остави в сила въззивното решение, а касационната жалба, като неоснователна, да бъде оставена без уважение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна. Предлага обжалваното решение да се остави в сила. След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, Десети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2

ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна. Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не е налице наведеното касационно основание за неговата отмяна.

В производството пред въззивния съд е безспорно установено, че на 27.10.2014 г. по програма "БТВ", в интервала от 19:00ч. до 20:00ч., по време на предаванията, са излъчени два рекламни блока с общо времетраене 13 минути и 32 секунди. Първият рекламен блок, излъчен от 19:38:53ч. до 19:45:25ч., е с общо времетраене 6 минути и 32 секунди. Вторият рекламен блок, излъчен от 19:49:54ч. до 19:56:54ч., е с общо времетраене 7 минути.

Записът, посредством който са установени изложените обстоятелства е предоставен на СЕМ от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД и проверен от свидетелката, която установила времетраенето на всеки от излъчените рекламни спотове, респективно общата им продължителност. На 27.01.2015 г.

издала АУАН № НД – 01 – 37, който бил връчен на упълномощен представител на дружеството на 16.02.2015 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозираны възражения, след преценката на които на редовно заседание на СЕМ на 24.03.2015 г. било взето решение по така съставения АУАН да не бъде издавано НП.

За констатираното нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, свидетелката съставила нов АУАН № НД-01-110/14.04.2015 г., а въз основа на него е издадено и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени. Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на СРС, че издаденият АУАН и наказателно постановление от формална страна съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Неоснователно е направеното възражение, че е налице пречката по чл. 24, ал. 1, т. 6 НПК – наличие на незавършено административнонаказателно производство, образувано по първия по време на съставяне АУАН за същото нарушение. Това е така, тъй като видно от представения с административната преписка протокол на редовно заседание на СЕМ на 24.03.2015 г. било взето решение по така съставения АУАН да не бъде издавано НП, следователно не е налице незавършено производство, образувано с него.

Не е налице и неспазване на срока по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН, тъй като нарушението е било безспорно установено едва след получаването от СЕМ на контролните записи. Настоящият състав споделя мотивите на СРС в тази насока, че сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН следва да бъдат изчислявани, не от момента на възникналото съмнение за извършено нарушение, а от несъмненото му установяване.

Неоснователно е оплакването на касатора за неправилно приложен метод за измерване продължителността на рекламните спотове. Тезата на касатора, че визираният в чл. 89 ЗРТ едночасов период не обхваща един астрономически час, а плаващ едночасов период, започващ от дадена минута и завършващ в същата минута на следващия час, не намира опора в относимото законодателство. В чл. 16 на Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия /Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. - ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г./ изрично е посочено, че съгласно чл. 12 от Конвенцията времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един „астрономически час“ не може да надхвърля 20 на сто. Като част от вътрешното право, по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на Република България, нормата обвързва

27

задължените лица и не е необходим изричен акт на СЕМ към доставчиците с указание за прилагането ѝ. Следователно едночасовият период представлява астрономически час, а допустимото време за реклама е максимум 12 минути. По делото е безспорно установено, че рекламното време за периода от 19:00 ч. до 20:00 ч. на 27.10.2014 г. е надхвърлило допустимите 12 минути, поради което правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството.

Настоящият състав не приема доводите на касатора, че текстът на чл. 16 от цитирания Протокол за изменение и допълнение на ЕКТТ е неправилно преведен на български език. Протоколът в превод на български език е обнародван в ДВ, бр. 96 от 11.10.2002 г., в сила от 1.03.2002 г. и доколкото според чл. 3 от Конституцията на Република България, официалният език в републиката е българският, така преведеното и обнародвано съдържание на международния акт има обвързваща сила, както за страните, така и за съда. В случая е неотнормен представеният от касатора и приет като доказателство по делото превод на същия текст от Преводаческа агенция „СОФИТА“ ООД. Неотнормени са и твърденията за допуснато при официалния превод, обнародван в ДВ, несъответствие между текста на английски и на български език. Дори и да е налице разминаване, следва да се даде приоритет на текста, официално обнародван в Държавен вестник, и с непроменена до момента редакция.

Относно приложението на чл. 28 ЗАНН въззивният съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло и не счита за необходимо да преповтаря.

По тези съображения, касационната инстанция намира, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

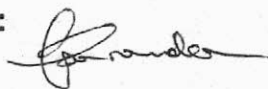
Воден от горното, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.11.2015 г. по НАХД № 14211/2015 г. на СРС, НО, 131-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. София, 23.11.2015 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,
131-ви състав, в публично заседание на двадесет и трети октомври, през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛБЕНА ДОЙНОВА

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 14211** по описа за **2015** година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

С Наказателно постановление № РД-10-87/14.07.2015 г. на Георги Лозанов Председател на Съвета за електронни медии (СЕМ), на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК 130081393, на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

„БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД чрез процесуалния си представител обжалва същото, с оплакване за незаконосъобразност. Излага подробни аргументи за неспазване на чл. 34 от ЗАНН, както и несъответствие на наказателното постановление с нормите на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Оспорва изводите на административно наказващия орган относно нарушение на разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. Алтернативно, излага доводи за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Релевират се съображения, че за същото нарушение е издаден друг АУАН, и по този начин се нарушава принципа „non bis in idem“.

Предвид горното, моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юрисконсулт поддържа жалбата, като в подробни писмени бележки се излагат аргументи в подкрепа на твърденията, мотивирали изготвянето на жалба срещу процесното наказателно постановление.

Въззиваемата страна чрез своя процесуален представител юрк. взема становище за неоснователност на жалбата, като намира обжалваното НП за законосъобразно, като излага пространни мотиви в тази насока чрез писмени бележки. Прилага критерии за отграничаване на маловажните случаи при извършено нарушение на ЗРТ и други закони, прилагани от СЕМ.

Предвид събраните в производство писмени и гласни доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Свидетелката _____ на длъжност старши експерт в СЕМ, имала ангажимент, като част от нейните служебни задължения, да извършва мониторинг на дейността на медиите, относно спазване на разпоредбите на ЗРТ.

След преглед на запис от програмата на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД излъчен на 27.10.2014 г. същата установила данни за извършено нарушение, поради което с писмо изх.№ НД 0219009/08.01.2015 г. изискала от дружеството – жалбоподател да бъдат представени в СЕМ записи от предавания излъчени на различни дати, в които се включвала и 27.10.2015 г.

В отговор на така направеното искане с писмо изх.№59/15.01.2015 г. заведено с вх. № НД 0219009/16.01.2015 г. „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД предоставило на СЕМ два броя DVD съдържащи контролни записи.

Междувременно с писмо изх.№ НД 0219009/15.01.2015г. св. _____ поканила представител на дружеството да се яви в СЕМ в седем дневен срок за съставяне на АУАН, за констатирано нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

Видно от известие за доставяне РИДПС1040030VR71 поканата била получена от жалбоподателя на 19.01.2015 г.

След като в указания срок в СЕМ не се явил представител на дружеството на 27.01.2015 г. на основание чл.40, ал. 2 от ЗАНН св. _____ съставила АУАН НД-01-37/27.01.2015 г. срещу „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД за извършено от тях нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, като нарушението било извършено на 27.10.2014 г. в интервала 19:00 часа – 20:00 часа. Така съставеният АУАН бил изпратен за връчване по реда на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН.

АУАН НД-01-37/27.01.2015 г бил връчен на упълномощен представител на дружеството – _____ на 16.02.2015г.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозирани възражения.

В отговор на така направените възражения в редовно заседание на СЕМ състояло се на 24.03.2015 г. било взето решение по така съставения АУАН НД-01-37/27.01.2015 г. да не бъде издавано наказателно постановление.

На 21.01.2015г. след преглед на електронен носител - DVD, предоставен на СЕМ от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, съдържащ запис на програмата на „БТВ“, излъчен на 27.10.2014 г. от 19:00 часа до 20:00 часа св. установила, че на посочената дата в този интервал са обозначени два рекламни блока с общо времетраене 13 минути и 32 секунди. Първият рекламен блок с времетраене 6 минути и 32 секунди бил излъчен от 19:38:53 часа до 19:45:25. Вторият рекламен блок с времетраене 7 минути бил излъчен от 19:49:54 часа.

Общото времетраене на рекламите, излъчени в програмата на „Б ТВ“ на 27. 10. 2014 г. в периода 19.00 часа до 20.00 часа било 13 минути и 32 секунди, с което се нарушавала разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, съгласно която делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути.

За така констатираното несъответствие с нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, свидетелката _____ съставила на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД АУАН № НД-01-110/14.04.2015 г.

АУАН бил съставен по реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и връчен по реда на чл.43, ал. 4 от ЗАНН на 12.05.2015 г.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН представител на дружеството е направил и писмени възражения по връчения АУАН.

На основание съставения АУАН № НД-01-110/14.04.2015г., председателят на Съвета за електронни медии е издал Наказателно постановление № РД-10-87/ 14.07.2015г., предмет на обжалване в настоящето производство, в което е обсъдил и възраженията на процесуалния представител на „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД.

Съдът намира, че фактическата обстановка, отразена в АУАН и обжалваното НП, безспорно е установена от доказателствата по делото. Тя се потвърждава и от разпитаната по делото в качеството на свидетел

чиито показания съдът кредитира като обективни, безпристрастни и логически последователни, още повече, че същата е поела и наказателна отговорност по чл. 290 от НК и няма индиция за нейната заинтересованост.

Изложената фактическа обстановка се подкрепя и от останалите доказателства по делото, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН в съответствие с изискуемото от закона съдържание и от страна, имаща правен интерес и процесуална възможност за въззивно обжалване, а разгледана по същество, се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд винаги се явява инстанция по същество, с оглед на което дължи пълна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения за ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя.

Релевираното в жалбата възражение, че АУАН в противоречие с разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН тримесечен преклузивен срок не може да бъде споделено. Действително, като регулаторен орган, СЕМ, съгласно чл. 32 от ЗРТ, е натоварен с извършването на надзор на дейността на доставчиците на медийните услуги. В изпълнение на този надзор, съответните длъжностни лица имат права, изрично изброени в чл. 117, ал. 2 от ЗРТ. Датата на излъчване на програмата на „Б ТВ”, в която е констатирано извършеното нарушение, а именно – 27. 10. 2014 г. е само възможност административното нарушение да бъде установено тогава, но не е единствената такава. Това е така, защото надзорът, осъществяван от регулаторния орган, се извършва и чрез изискване на документи и сведения, свързани с нарушенията на ЗРТ, което безспорно включва и правото да изискват контролни записи от програмите, излъчвани от доставчиците на медийни услуги.

В конкретния случай, възникналото колебание у свидетелката относно спазването на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ е ангажирало представителите на СЕМ да изискат програмата на „Б ТВ” за посочената дата, с цел да бъдат събрани доказателства за евентуално извършени нарушения на посочения нормативен акт. Сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН следва да бъдат изчислявани не от момента на възникнало съмнение за извършено нарушение, а от несъмненото установяване на нарушението, което в процесния случай се е случило едва след запознаване на свидетелката с материалите на записите, представени от „БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД, и е завършило със съставяне на АУАН.

Дори да се приеме, че към датата на изпращане на първата покана за съставяне на АУАН НД-01-37/27.01.2015 г.(15.01.2015г.) същата е имала данни за самоличността на нарушителя и данни за извършено нарушение, то видно от датата на издаване на АУАН НД -01-110/14.04.2015 г. преклузивния три месечен срок визиран в чл. 34 от ЗАНН е бил спазен.

Наред с това, съставените АУАН и наказателно постановление отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. И двата акта съдържат описание на нарушението, включително мястото и времето на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са точно и

ясно конкретизирани, за да може да се разбере в какво се изразява допуснатото административно нарушение. Налице е също съответствие между фактическото описание на нарушението и неговата правна /цифрова/ квалификация. Липсва и твърдяното нарушение на правилата на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН.

В наказателното постановление административно-наказващият орган изрично е посочил доказателствата, мотивирали го да състави обжалвания акт, като и е обсъдил възраженията, постъпили по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Актовете са издадени от лицата по чл. 127, ал. 1 и съответно по чл. 126, ал. 2 от ЗРТ, а именно – нарушението е констатирано от длъжностно лице на Съвета за електронни медии, а именно от [REDACTED] – старши инспектор в СЕМ, на която със Заповед № 97/11.07. 2012 г.е вменено задължението да съставя актове за установяване на административни нарушения на доставчиците на медийни услуги.

Наказателното постановление, в съответствие с нормата на чл. 127, ал. 2 от ЗРТ е издадено от председателя на СЕМ.

На първо място съдът не споделя становището на процесуалния представител, че е налице нарушение на принципа „non bis ne idem”. Като основен принцип в правото същият е бил възприет и в ЗАНН посредством разпоредбата на чл. 17. Ограничението за повторно наказание на нарушителя за едно и също деяние визира случаите, в които има влязло в сила наказателно постановление респ. решение на съда. Не така стоят нещата в конкретния случай. В действителност за едно и също нарушение са били съставени два АУАН от различни дати, но както вече бе обсъдено по визириания АУАН НД-01-37/27.01.2015 г. не е било издадено НП. По каква причина настоящия съдебен състав не се обвързва да взема становище с оглед различните доводи на страните, които по никакъв начин не се подкрепят от събраните доказателства по административната преписка. Видно от решението на СЕМ обективизирано в протокол №9/24.03.2015 г. по точка „Разни” е взето решение „да не бъдат издавани НП по съставени 20бр. АУАН, тъй като при преглед на тяхната законосъобразност, съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН е установено, че цитираните по-горе актове са съставени по реда на чл.40, ал. 2 от ЗАНН, без доставчикът да е бил надлежно поканен. Поради допуснато съществено нарушение на производствените правила, не биха могли да бъдат наложени имуществени санкции по така съставените актове.” Това обстоятелство се оборва от известие за доставяне РИДПС1040030VR71 (покана за явяване в СЕМ за съставяне на АУАН), видно от което същото било получено от жалбоподателя на 19.01.2015 г. Несъстоятелни са доводите и на въззиваемата страна, че не е било издадено НП по така съставения АУАН, поради изтичане на 6 месечен срок от съставяне на АУАН . От една страна подобни доводи противоречат на мотивите на регулаторния орган за

вземане на това решение. От друга страна видно от датата на решението визирания срок не е бил изтекъл.

На второ място Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че е следвало да бъде описана продължителността на всяко рекламно съобщение, включено във всеки от рекламните блокове, чиято обща продължителност е в нарушение на нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, както и че не е установил и посочил аудио-визуалните произведения. На първо място, настоящият съдебен състав не намира за необходимо да бъде посочена продължителността на всеки рекламен спот, включен в рекламните блокове. В конкретния случай, именно общата продължителност на рекламните спотове в едночасовия период, посочен в АУАН и обжалваното Наказателно постановление, е необходима за извършването на преценка относно наличието или липсата на нарушение по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ. Изчерпателното посочване на продължителността на всеки от рекламните спотове, включен в процесния часови отрязък, не би могло да допринесе в по-голям обем за детайлизирането на извършеното нарушение, доколкото в АУАН и в НП достатъчно ясно и подробно е описана продължителността на всеки от рекламните блокове, включени в периода от 19.00 до 20.00 часа на 27. 10. 2014 г. в програмата на „Б ТВ”.

На следващо място, неоснователни са твърденията за неправилно измерване на рекламните блокове, при липса на съответствие с Наредбата за единиците за измерване, разрешени за използване в Република България. На първо място, детайлно в АУАН и в НП е описана продължителността на рекламните блокове – в минути и секунди, което безсъмнено предполага измерването на същите в секунди, в пълен синхрон с посочената от жалбоподателя Наредба. Разбира се, в процесните АУАН и НП би могло общата продължителност на рекламните блокове да бъде посочена и само в секунди. Но процесуалният представител на жалбоподателя следва да държи сметка, че посочването на общата продължителност на рекламните блокове в минути и секунди напълно хармонира с нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, в която допустимата продължителност на рекламните спотове в конкретен едночасов период е посочена в минути. Без значение е начинът измерване на рекламните спотове, след като по несъмнен начин е установено извършеното нарушение. В конкретния случай от показанията на св. се установява, че и интегрираната система и контролните записи притежават вградени таймери посредством, които да може да бъде направено точно измерване на продължителността на излъчените рекламни блокове.

Неизяснено за съдебния състав остава и в какво се състои „установяването и посочването на аудио-визуалните произведения”, които са били излъчени през посочения времеви отрязък, което според жалбоподателя не е спазено от председателя на регулаторния орган.

Доколкото в обжалваното наказателно постановление е посочено описание на всеки от излъчените рекламни спотове, то същото е извършено в степен, която да осигури спазването на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН.

Дали изчисляването е посредством човешка намеса или за тази цел е необходимо съответно устройство, е без значение, след като по категоричен начин е установено надвишаването на рекламните спотове с повече от 12 минути за конкретен едночасов период.

На следващо място, издаденото наказателно постановление е законосъобразно и от материалноправна гледна точка.

Обжалваното Наказателно постановление е издадено за това, че „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, в качеството си на доставчик на медийни услуги е нарушил забраната на ЗРТ, делът на рекламните спотове в даден едночасов период да не надхвърля 12 минути, като е излъчил търговски съобщения в програма „Б ТВ“ в интервала от 19:00 часа до 20:00 часа на 27.10.2014 г., с общо времетраене 13 минути и 32 секунди.

Съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути.

Според нормата на чл. 74 от ЗРТ, реклама е форма на търговско съобщение, придружаващо или включено в аудио-визуално или радиопредаване срещу заплащане или подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопромоция на публично или частно предприятие или физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, или да съдейства за популяризирането на кауза или идея, или да предизвика друг ефект, желан от рекламирацията срещу заплащане.

Разпоредбите на чл. 85, ал. 1 и ал. 2 от ЗРТ въвеждат задължение рекламата и телевизионният пазар да са ясно разпознаваеми и да се различават от редакционното съдържание. Същите трябва да са ясно отделени от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови, и/или пространствени средства, без с това да се ограничава използването на нови рекламни техники

Макар законът да не дава определение на термина рекламен спот, то безсъмнено посоченото понятие включва излъчване на реклама с определена продължителност, ясно отделена от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови, и/или пространствени средства.

В конкретния случай изброените в АУАН и наказателното постановление спотове притежават характеристиките на реклама по смисъла на чл. 74 от ЗРТ.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че в конкретния случай е възможно различно тълкуване на понятието „едночасов период“ и административно-наказващият орган е бил длъжен да уведоми, със съответните указания, доставчиците на медийни услуги по какъв начин ще бъде извършвано измерването на продължителността на рекламното време, включено в едночасов период и как е определен този период.

В конкретния случай, действията на административнонаказващия орган не дисхармонират на установените норми в ЗРТ, както и на Директива 2007/65/ЕО, с която е направено изменение в Директива 89/552/ЕИО.

Това е така, защото дадената оперативна самостоятелност на държавите членки да определят измерването на едночасовия период при отчитане на продължителността на рекламните спотове в никой случай не следва да се приравнява на задължение, което да е обективизирано в подзаконов нормативен акт или по друг начин, общодостъпен за субектите, задължени да спазват нормите на ЗРТ и конкретно – на чл. 89, ал. 1 от посочения закон.

След като в случая не е определено изрично от кой момент ще се отчита едночасовият период, то съдът намира, че волята на законодателя е била във всеки 60 минути, независимо дали е от началото на астрономическия час или друг такъв, продължителността на рекламните спотове да не надвишава 12 минути. Такава е и житейската логика при форматиране на програмата на телевизиите, а именно предаванията да започват на кръгъл час.

Макар единствено на обществените доставчици на медийни услуги, да са вменени специфични функции, изброени в чл. 6 от ЗРТ, то видът и съдържанието на излъчваните от търговските доставчици аудио-визуални произведения не е безконтролно, като същите също имат определени задължения по отношения на излъчваните от тях програми, обективирани в нормите на чл. 7 и сл. от ЗРТ. Нещо повече, съгласно разпоредбата на чл. 19а от ЗРТ, към всички доставчици на медийни услуги се изисква определен процент на съдържание в програмата на европейски произведения.

Именно поради необходимостта от поддържане на баланс между търговската обвързаност на търговските доставчици на медийни услуги, демонстрирана чрез популяризиране на рекламни спотове, излъчвани по реда на чл. 74 и чл. 75 от ЗРТ, и между другите функции на предоставяните медийни услуги, е въведена и забраната по чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

Ето защо, настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай посочената забрана следва да се отнася към който и да било 60 минутен период или така приетият астрономически (кръгъл) час.

В този смисъл, не са налице и несъответствия между действията на административнонаказващия орган и нормативните актове, уреждащи предоставянето на медийни услуги.

За пълнота следва да се отбележи, че практиката на регулаторния орган е да измерва продължителността на рекламните спотове на астрономически час. Това се установява, както от посоченото в АУАН и НП, така и от показанията на свидетелката

Но дори и да се приеме, че такава практика липсва и в настоящия случай, при който програмата на „Б ТВ” е измерена на астрономически час, да е с инцидентен характер, то това отново не изключва задължението на „БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД да спазва нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ по начин, недопускащ надвишаване на 12 минути на който и да било едночасов период, независимо от началното време на неговото отчитане.

Конкретиката на случая не разкрива основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Няма спор, че след като нарушението е формално, то не следва да се прави преценка за наличието или значителността, респ. за липсата или незначителността на настъпили вредни последици от същото, като смекчаващо отговорността обстоятелство, което да влияе и върху цялостната преценка за обществената опасност на това деяние. При формалните нарушения, като критерий за определяне на степента на обществената опасност може да се изведе от естеството на нарушението, т.е. в зависимост от сферата или отрасъла на държавно управление, което се засяга от извършеното нарушение или респ. обществените отношения, които са регулирани по съответен ред и начин от законов или подзаконов нормативен акт и чиято регулация е нарушена по някакъв начин от деянието.

В настоящия казус, извършеното от „БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от сходни случаи при нарушение на нормата на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, още повече, както и самият административно-наказващ орган е посочил в обжалваното наказателно постановление, същото не отговаря на Критериите за отграничаване на маловажните случаи при извършено нарушение на ЗРТ или други закони, прилагани от СЕМ, които критерии са утвърдени от Председателя на СЕМ и са публично достъпни на интернет страницата на регулаторния орган. Сред тези критерии са въведени изискванията за първо нарушение на конкретния текст от закона; програмата или услугата, в която е констатирано нарушението, да достига до малък брой потребители; както и доставчикът на медийни услуги да не се е облагодетелствал от извършеното деяние.

При все наличието или липсата на подобни критерии, съдът отчита факта, че в конкретния случай времетраенето на рекламните спотове, надхвърлящо допустимите 12 минути е с продължителност от почти 2 минути, а именно – 1 минута и 23 секунди, което не е незначително. Освен

това, от материалите по настоящето дело се събраха достатъчно убедителни доказателства, че това не е първото нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, извършено от „БТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, което да е констатирано от административно-наказващия орган.

Наказанието, наложено на доставчика на медийни услуги, е в минималния размер, установен в чл. 126, ал. 1 от ЗРТ във вр. с чл. 89, ал. 1 от ЗРТ, поради което съдът не намира основания да обсъжда справедливостта и обосноваността на определената административна санкция.

Предвид изложеното, съдът намира обжалваното НП за правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон, поради което същото следва да бъде потвърдено изцяло.

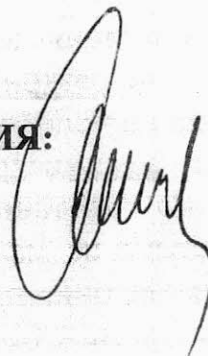
Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД-10-87/14.07. 2015 г. на Георги Лозанов Председател на Съвета за електронни медии (СЕМ), на „Б ТВ МЕДИА ГРУП“ ЕАД, ЕИК 130081393, на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 от ЗРТ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

2С
27.11.

